

Telpa zem kāpnēm izmantota omulīgai atpūtas vietai, no kuras arī pavaras jauks skats uz dārzu.

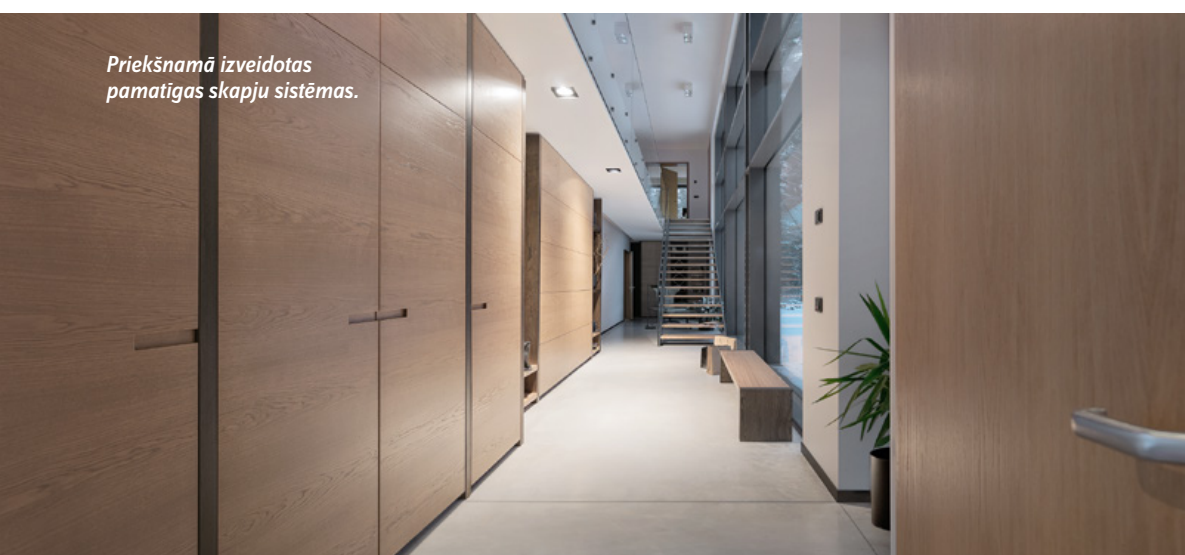
Minimālisms mežmalā

PŪCES IELA 4, SPILVE, BABĪTES NOVADS, RĪGAS RAJONS. PASŪTĪTĀJS - PRIVĀTPERSONA. ARHITEKTŪRAS PROJEKTS - JURIS ANDERSONS. INTERJERS - ULDIS SOSNOVSKIS. BŪVKONSTRUKCIJAS - NAURIS INOVSKIS. BŪVDARBU VADĪTĀJS - INGUS ZIRNĪTIS. KĀPNŪ SISTĒMA - KUP DESIGN, MEISTARS - MĀRTIŅŠ DAUKŠTS. IEBŪVĒTĀS MĒBELES UN INSTALĀCIJA - GOLDEN STAGE, PROJEKTA VADĪTĀJS - GUNDARS CIBULSKIS. IEKSDURVIS - FLORA. MĪKSTĀS MĒBELES - WALTER KNOLL, NAKTS MĒBELES. KAMĪNS - FOCUS, AGNI. KRĒSLI - KARTELL, MAGIS. APGAISMOJUMS - FARO, FLOS, FOSCARINI, KLEWE, LUCEPLAN, LINEA LIGHT. SANTEHNIKA - FLAMINIA, ACO, HANSGROHE, PAA. IEBŪVĒTĀS ZĀLŪZIJAS - ALAN LTD. APKURE - JUNKERS SILTUMSŪKNIS. PROJEKTS - 2012. GADS. PROJEKTA REALIZĀCIJA 2016.-2018. GADS. PROJEKTA KONCEPTS - WWW.PUCES-MAJAS.LV.

Kopš milēniuma Rīgā un tās apkārtnē tapuši ne mazums visdažādāko privātmāju ciematu, kuros ēkas ieturētas kādā vienotā stilistikā. Šo projektu attīstītāji ir cilvēki ar atšķirīgu gaumi un izpratni par arhitektūru, tāpēc tikai nedaudziem ciematiem ir augsta vizuālā pievienotā vērtība. Prieccē, ka pavisam netālu no Babītes rododendru audzētavas, meža ielokā tapis vairāku arhitektoniski vienotu māju komplekss, ko var uzskatīt kā lielisku piemēru mājokļu attīstībai. Piecu ēku ciematīnā Pūces mājas tapšanas stāsts ir atšķirīgs. Projekts uzsāks pirms vairāk nekā desmit gadiem - saimnieka ipašumā bija nonācis nepilnus divus hektārus liels zemes gabals, kur viņš vēlējās dzīvot, taču saprata, ka vienam pašam platība ir par lielu,

tāpēc nolēma to sadalīt mazākos apbūves gabalos. «Domāju, uzbūvēšu to, kas pašam patīk, bet kas notiks apkārt, kādi būs kaimiņi?», atceras Pūces mājas ipašnieks Ritvars. «Parasti tad veidojas diezgan neviengabalaina apbūve, katram pēc savas sapratnes realizējot viziju par māju un nerēķinoties ar kaimiņiem. To nevēlējos, tāpēc vienojos ar arhitektu par vienotu ēku projektēšanu.» Arhitektūras plānošanai tika pieaicināts Kuldīgas arhitekts Juris Andersons, kurš projektu raksturo kā vienotu konceptu ar vienā stilistikā veidotām ēkām. «Pasūtītājs ļoti skaidri zināja, ko vēlas,» stāsta arhitekts. «Tolaik Latvijā vēl bija maz privātmāju ar veidnotu, eksponētā betona elementiem, un kādu laiku padzīvojot ārzemēs, Ritvaram

jau bija izveidojies priekšstats par noteiktu arhitektūru. Viņš vēlējās gaišas, elementiem nepieblīvētas, skaidras formas ēkas noteiktā stilistikā risinājumā. Ekspozēts dekoratīvais betons, lieli stiklojumi, vienojošais elements ir ēku arhitektoniskais veidols un apdare. Visām mājām vienota noskaņa, taču katrai bija jābūt nedaudz atšķirīgai, lai iemītniekiem nerastos sajūta, ka visi dzīvo vienādās mājās. Ēku arhitektūra atšķiras no Pierīgas ciematu apbūves un joprojām saglabā savu savdabību un ir interesantas. Kļūstot par šī ciemata attīstītāju, Ritvars (lai gan viņa profesija nav saistīta ar būvniecību) vispirms uzbūvēja divas dzīvojamās mājas: vienu sev un otru blakus - pārdošanai. Vēlākos gados tapa vēl divas ēkas, no kurām uz

Priekšnamā izveidotas pamatīgas skapju sistēmas.

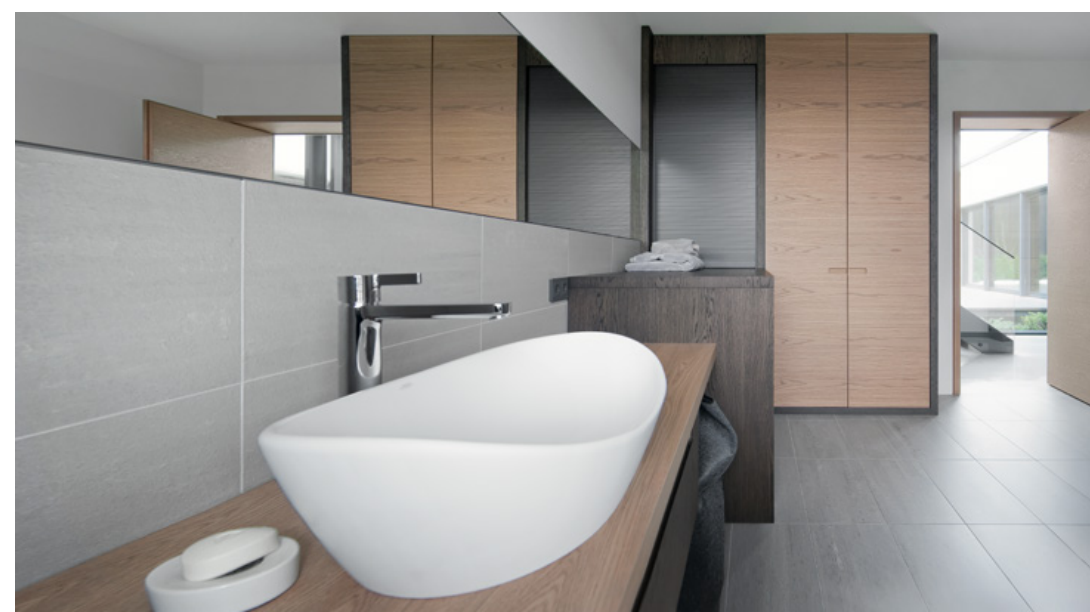
pēdējo nesen pārcēlies pats īpašnieks, kad pēc ciemata pirmajā mājā nodzīvotiem astoņiem gadiem tai uzradās neatlaidīgi intereenti, kas pierunāja saimnieku šķirties no ieīloņotās dzīvesvietas un pārcelties uz blakus esošo jaunbūvi. Lai arī mājas netiek būvētas sev, tās tomēr būtiski atšķiras no ēkām, kas celtas kā biznesa projekts. Īpašnieka pieeja ir augstas prasības un kvalitatīva būvniecība, kas ir prasījusi gan laiku, gan saprotošus un ieinteresētus palīgus būvniecībā. Šobrīd projekts ieiet noslēguma fāzē, jo atlicis uzbūvēt ciemata piekto, pēdējo māju.

Mājas jau projekta stadijā ieguva laikraksta Diena gada balvu. Gandarījumu rada tas, ka projektu izdevies realizēt bez atkāpēm. Visu ēku, kurā ir gan viestāva, gan divstāvu apjomi, platības ir ap 200 m². Starp mājām nav sētas, tā ir tikai zemesgabala robeža un ielas perimetrā. Māju teritoriju robežas apzīmē apstādījumi.

Pēdējā uzbūvētā ēka ir Ritvara ģimenes tagadējā divstāvu māja, ko veido divi savienoti apjomi - viestāva un divstāvu ar pārkari. Pirmā stāva fasāde veidota no atveidnota

pavisam veiksmīgs. Ritvars uzsver, cik svarīgi ir sastrādāties ar būvniekiem, kuri, ceļot vairākas mājas, jau guvuši konkrētu pieredzi, mazinot neveiksmju riskus.

Tā kā māja atrodas tiešā meža tuvumā, galvenie logi izkārtoti iekšpagalma fasādē, ielas pusē atstājot vien virtuves logu. Pa lielajiem vitrinlogiem paveras burvīgs skats uz mini-māli iekārtotu dārzu un blakus esošo mežu. Kā īpašnieka, tā pārējo māju interjera autors ir Uldis Sosnovskis, kurš gan nav profesionāls interjerists, tomēr parādījis sevi kā ziņošu un varošu lietpratēju. Ritvara stilistiskās prasības attiecībā uz interjeru bija tikpat noteiktas kā attiecībā uz arhitektūru. Betons eksponēts arī iekštelpās - tur tā ir pirmā stāva grīda, kas izlieta no dabīga betona bez tonālā piejaukuma un izdevusies perfekti. Mājas ieejas daļā izveidots stiklots vējveris. Ieejot ēkā, paveras skats uz plašu kāpņu halli - divstāvu apjoma kore ir 6,20 metri, tāpēc kāpņu halles griestu augstums ir iespaidīgs, ko pastiprina plašās logu vitrinas un vienlaidu kāpnes ar stiklotām margām. Dzīvojamā istabā ir lieli panorāmas logi ar izeju uz terasi, kas vasarā ļauj nepastarpināti baudīt apkārtni. Ēku būvniecības laikā atstījušās arī tehnoloģijas, kas pēdējā mājā

parādās visvairāk, piemēram, bidāmie logi, kurus Eiropā izmanto jau sen, bet kas Latvijā ir salīdzinoši inovācija. Ritvars uzsver: «Kas nebija iespējams būvniecībā pirms desmit gadiem, tagad jau ir pašsaprotami.» Interjera apdarē piedomāts pie detaļām - tās risinātas izteikti kvalitatīvi. Daudz uzmanības pievērsts šķietamiem sīkumiem, ko spēj novērtēt galvenokārt lietpratēji. Dzīvojamā istaba ir atvērta plānojuma telpa ar integrētu virtuvi, kuru no nosacītās atpūtas daļas atdala liels saimes galds, kas pēc interjera autora domām ir absolūti nepieciešams atribūts ģimenes mājā. Galds ir transformējams, ļaujot to vajadzības gadījumā pagriezt un paplašināt. Virtuves daļā siena aizpildīta ar mēbeli pilnībā, lai veidotos vienots apjoms bez liekām detaļām. Viens no vērā ņemamiem dzīvojamās istabas interjera elementiem ir piekārtais kamins Focus. Šo modernā dizaina kaminu radījis dizainers Dominiks Ambērs (*Dominique Imbert*) no Francijas jau tālajā 1968. gadā, un tas joprojām ir dizaina ikona, kas, laikam ejot, nenoveco un ir populārs joprojām. Dekoratīvs papildinājums kaminam ir tā kurināšanai paredzēti ābeļzari sienas plauktos. Plauktu sistēma izveidota visas sienas platumā, savukārt griestos integrēts ekrāns, uz kura ar projektoru skatīties filmas. Lai nebūtu sadrumstalotības iespaids, visi mēbeļu apjomi ir pamatīgi gan vizuāli, gan ietilpības ziņā. Funkcija ir skaidri nolasāma, turklāt, lai mantu plauktos nebūtu daudz, izveidotas daudzskaitlīgas novietnes. Pārsvārā visas mēbeļu sistēmas mājā ir iebūvētas un kvalitatīvi izgatavotas vietējā uzņēmumā Golden Stage. Mēbeļu tonālie risinājumi ir divi - tumšs un gaišs.

Ritvaram patīk eksperimentēt ar apgaismes ķermeņiem, kam te ir dažāda nozīme, arī noskaņas, ne tikai funkcionāla. Tos īpašnieks pats meklēja un pasūtīja internetā, labi orientējoties apgaismojuma niansēs. Interjerists ar Ritvaru bija vienprātīgs par to, ka gaismekļiem jāstāsta noteikti stāsti, tāpat kā citiem interjera elementiem.

Pirmais stāvs ir nosacīti dzīvojamais, bet otrs - guļamais, kur iekārtota saimnieku guļamistaba ar vannasistabu, bērniestabas ar kopēju vannasistabu un kabinetu. Arī bērniestabas iekārtotas pietiekami minimālistiski, vienīgi mēbeles te ir krāsotas. Otrajā stāvā grīdas segums ir eļļots ozolkoka parkets. Sienu tonis konceptuāli izvēlēts balts, lai tās īpaši neakcentētu, bet ļautu uz to fona izcelties citiem interjera elementiem. «Šādas mājas pagēr arī noteiktu dzīves stilu, ievērojot minimālisma prasības un noteiktas attiecības ar lietām,» uzskata arhitekts Juris Andersons.

«Minimālisma aizsācējs Džons Paulsons teicis, ka minimālisms nenozīmē mēbeļu iznešanu no ēkas, bet gan to, ka jau ēkas projektēšanas laikā ir apzināts, cik ļoti maz cilvēkam nepieciešams.» ▲

SUMMARY

MINIMALISM AT FOREST EDGE

As part of urban sprawl in the vicinity of Rīga, quite a few private house villages with buildings of most various styles have been built. Project developers are people with different tastes and understanding of architecture, and only a few of those villages are of high aesthetic value. It is a pleasure to see Pūces mājas, a complex of several houses of related architectural styles, built in the forest near the Babīte rhododendron farm, and to see it as a positive example of housing development in Latvia. The boundaries of the houses are marked by greenery, with no fences between them, but only along the street. Each of the five houses with both one-storey and two-storey volumes has an area of about 200 m².

The project started more than ten years ago - the landlord had bought a land plot of somewhat less than two hectares, but realized that the area was too large for him alone, so he decided to divide it into smaller plots. «I was thinking - I'll build what I like, but what's going to happen, what will the neighbours be like,» Ritvars remembers. «Usually, in such a case a rather fragmented development forms, each of the neighbours realizing his own vision of the house without taking his peers into account. That was not what I wanted, so I agreed with the architect on a single building design.»

Juris Andersons, architect from Kuldīga, was invited for architectural planning. He describes the project as a unified concept with buildings designed in the same style. «The client knew very clearly what he wanted,» says the architect. At that time there were few private houses in Latvia with moulded exposed concrete elements, and after living abroad for some time, Ritvars had already developed an idea of an architecture he liked. He wanted light-coloured, concrete buildings without too many elements and extensive glazing in a certain style. Concrete is also well exposed indoors, where it is a ground floor cover without tonal admixture. Uldis Sosnovskis is the interior design author of both the owner's and other houses. All furniture volumes are substantial both visually and in terms of capacity, in order to avoid an impression of fragmentation. Most furniture systems in houses are built-in and manufactured in high quality by Golden Stage, a local company. There are two colour design furniture versions, dark and light. Such homes require a certain lifestyle, with minimalist requirements and a certain relationship to things. John Paulson, a pioneer of minimalism, said that minimalism does not mean moving furniture out of the building, but it does mean that already upon designing a building there is an awareness how little one needs. ANITA PĪRA, MG. ART